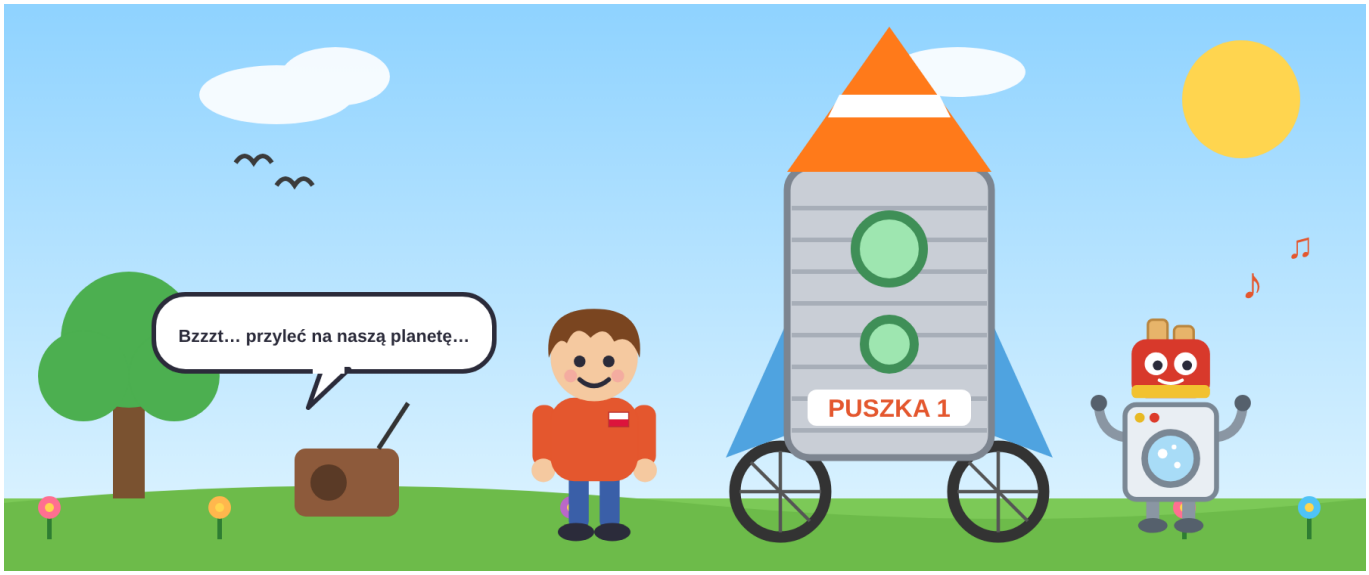
Mateusz i planeta bez drzew

Kosmiczna bajka o tym, dlaczego przyroda jest ważna

 Mateusz POLSKA Chłopiec, 10 lat. Sprytny wynalazca z kieszenią pełną śrubek. Uważa, że Ziemia jest nudna.	 **Cha-cho** HISZPANIA Robot zbudowany w zeszły wtorek z pralki i tostera. Tańczy, kiedy się denerwuje.	 **Habibi-bibi** JORDANIA Mały kosmita, 7 lat (to 700 lat ziemskich!). Wszystko mówi dwa razy, dwa razy.	 **Salo-malo** UKRAINA Król Kosmitów i dziadek Habibi-bibi. Kiedyś chciał WIĘCEJ wszystkiego.	 **Król Olivo** ZIEMIA Król Ziemi. Dobry, ale bardzo zajęty. Uwielbia wielkie, nowe budynki.

Rozdział 1 Ziemia jest nudna!

Mateusz miał dziesięć lat. Miał potargane włosy, kieszeń pełną śrubek i jedno bardzo stanowcze zdanie: **Ziemia jest NUDNA.**

„Nie zrywaj kwiatków! Nie goń kaczek! Zakręć kran!" – ciągle to słyszał. Zasady, zasady, zasady. – Gdzieś w kosmosie musi być lepsza planeta – burczał. – Taka *idealna*.

Pewnej nocy jego stare radio zaczęło trzeszczeć: **„Bzzzt… przyleć na naszą planetę… bzzzt… prosimy…"**

– Zaproszenie! – sapnął Mateusz. – Z KOSMOSU!

Nie kupił statku kosmicznego. **Zbudował** go – z wanny, dwóch kół od roweru, pachołka drogowego i 312 pustych puszek kaucyjnych. Nazwał go **Puszka**. Potem ze starej pralki i tostera zbudował robota i nazwał go Cha-cho

– Gotowy, Cha-cho?

– Denerwuję się! – zapiszczał Cha-cho i zatańczył mały taniec. – Kiedy się denerwuję, tańczę!

3… 2… 1… SZUUUUU!

HELIOS Co-funded by the European Union

Pomysł na bajkę stworzyli uczestnicy wymiany młodzieżowej (ludzie). Projekt graficzny i ilustracje powstały przy pomocy sztucznej inteligencji (AI).

Rozdział 2 Szara planeta

Puszka wylądowała z głośnym **BRZDĘK!** na planecie daleko, daleko stąd. Mateusz wyjrzał przez okno. A potem wyjrzał jeszcze raz.

Wszystko było szare. Szary pył. Szare skały. Szara, popękana ziemia tam, gdzie kiedyś płynęła rzeka. Żadnych drzew. Żadnych kwiatów. Żadnego śpiewu ptaków. Dziewięć na dziesięć miejsc na tej planecie było zupełnie pustych.

– Hmm – powiedział Mateusz. – To NIE jest idealna planeta.

Nagle przybiegł mały zielony kosmita z trojgiem oczu. – Przyleciałeś! Przyleciałeś! Jestem Habibi-bibi! To ja wysłałem wiadomość, wiadomość!

– Twoje zaproszenie? – zapytał Mateusz.

Habibi-bibi pokręcił wszystkimi trzema oczami. – To nie było zaproszenie. To było wołanie o **POMOC, POMOC!** Nasza planeta umiera, umiera! – Hałaśliwe radio zjadło najważniejsze słowo.

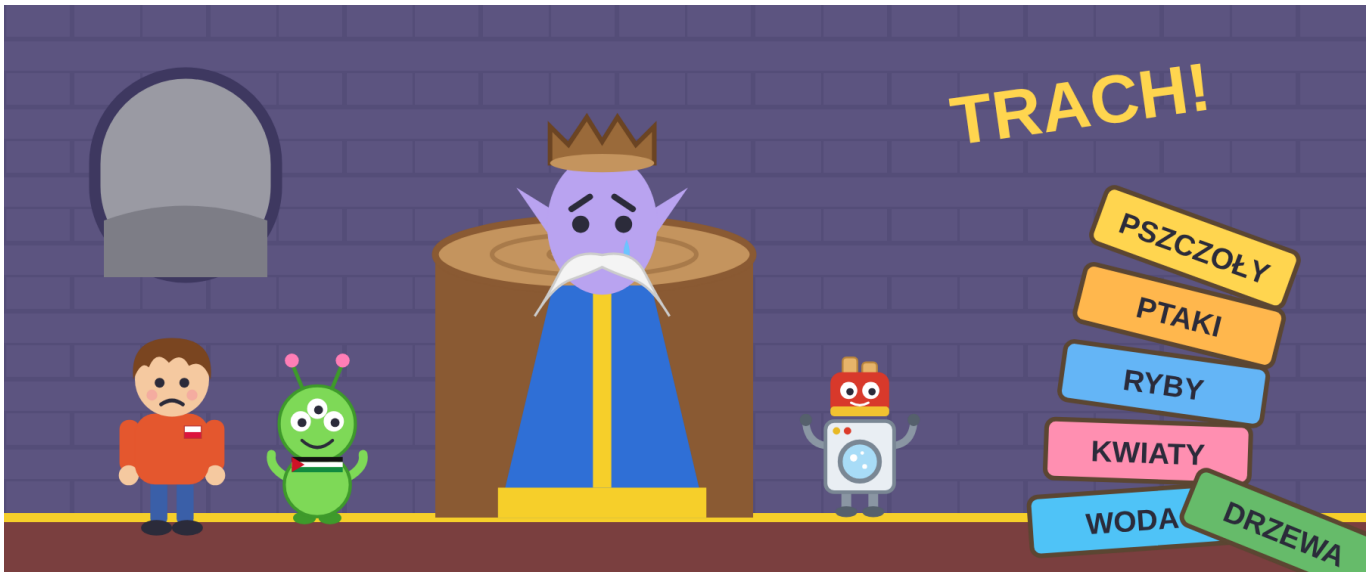
Na środku miasta stała szklana kopuła: **Muzeum Ostatniego Drzewa**. W środku rosło jedno małe, zmęczone drzewko. Kosmici stali w bardzo długiej kolejce tylko po to, żeby powąchać jego liście.

– Gdzie są wasze zwierzęta? – zapytał Mateusz. Habibi-bibi pokazał mu stare zdjęcie. – To była bzykopszczółka. Bzykopszczółki pomagały rosnąć kwiatom. Z kwiatów były owoce. Owocami żywiły się ptaki. Teraz zostały tylko zdjęcia, zdjęcia.

Cha-cho zaczął tańczyć. Bardzo, bardzo się denerwował.

Pomysł na bajkę stworzyli uczestnicy wymiany młodzieżowej (ludzie). Projekt graficzny i ilustracje powstały przy pomocy sztucznej inteligencji (AI).

Rozdział 3 Król, który chciał WIĘCEJ

Habibi-bibi zaprowadził ich do pałacu. Na tronie zrobionym ze starego pnia siedział wysoki kosmita z długimi białymi wąsami i drewnianą koroną. – To mój dziadek – szepnął Habibi-bibi. – Król Salo-malo.

Król bardzo długo westchnął. – Dawno temu nasza planeta była bardziej zielona niż wasza. Ale ja chciałem **WIĘCEJ**. Więcej drewna na większe pałace. Więcej ryb na większe uczty. Więcej pól na większe naleśniki. Każdego dnia braliśmy trochę więcej, niż przyroda mogła odtworzyć.

Wskazał wieżę z drewnianych klocków: DRZEWA, PSZCZOŁY, PTAKI, RYBY, KWIATY, WODA. – Przyroda jest jak ta wieża. Wszystko podtrzymuje wszystko inne. – Wyciągnął klocek DRZEWA. Ptaki straciły swoje domy. Pszczoły straciły swoje kwiaty. Rzeki wyschły… **TRACH!**

– Myślałem, że przyroda będzie trwać wiecznie – powiedział cicho król. – Ale tak nie jest.

Mateuszowi zrobiło się ciężko na sercu. – Przeleciałem taki kawał drogi, żeby znaleźć idealną planetę.

Król uśmiechnął się smutno. – Maluchu, idealnych planet się nie *znajduje*. O idealne planety się *dba*.

I nagle Mateusz zrozumiał: idealna planeta to ta, którą zostawił w domu. – Pomożemy wam – obiecał Habibi-bibi. – Ale najpierw muszę wrócić do domu. SZYBKO!

Pomysł na bajkę stworzyli uczestnicy wymiany młodzieżowej (ludzie). Projekt graficzny i ilustracje powstały przy pomocy sztucznej inteligencji (AI).

Rozdział 4 Powrót na Ziemię

Kiedy Puszka wylądowała, Mateusz usłyszał straszny hałas: **WRRRRUM!** Na skraju Szepczącego Lasu czekały wielkie żółte buldożery. Tablica głosiła: *JUŻ WKRÓTCE: Największe centrum handlowe na świecie! Na rozkaz króla Olivo.*

– O nie – powiedział Mateusz. – Tutaj też to się zaczyna!

Pobiegł prosto do pałacu. – Wasza Królewska Mość, STOP! – Opowiedział królowi wszystko: o szarym pyle, Ostatnim Drzewie, zdjęciach bzykopszczółek i walącej się wieży. Cha-cho odtworzył nagranie króla Salo-malo: *„Idealnych planet się nie znajduje. O idealne planety się dba”.*

Król Olivo długo milczał. Potem podarł swoje plany. – Prawie popełniliśmy ten sam błąd – powiedział. Tego samego dnia ustanowił nowe prawo – **Zieloną Zasadę**:

- Szepczący Las jest chroniony na zawsze jako dom dla każdego ptaka, pszczoły i lisa.
- Jedno wytniesz, trzy posadzisz: jeśli trzeba ściąć jedno drzewo, trzeba posadzić trzy nowe.
- Każdej wiosny jest Dzień Lasu Dzieci: wszyscy sadzą drzewa i budują domki dla pszczół i ptaków.

A Puszka znów poleciała w kosmos, pełnen nasion, żeby Habibi-bibi i król Salo-malo mogli posadzić swój pierwszy nowy las. – Dziękujemy, dziękujemy!

W drodze do domu Mateusz spojrzał w dół na Ziemię: niebieską, zieloną i pełną życia. – Nie ma lepszej planety – uśmiechnął się. – Jest tylko ta jedna. I to my musimy ją chronić.

Koniec

Co TY możesz zrobić?

Posadź drzewo lub kwiat • Zbuduj hotel dla pszczół lub budkę dla ptaków • Oszczędzaj papier (powstaje z drzew!) • Pozwól rosnąć dzikim kwiatom • Zakręcaj kran • Opowiadaj dorosłym, dlaczego przyroda jest ważna!

Pomysł na bajkę stworzyli uczestnicy wymiany młodzieżowej (ludzie). Projekt graficzny i ilustracje powstały przy pomocy sztucznej inteligencji (AI).

Zadanie

Narysuj bajkę!

Teraz ty jesteś artystą! Najpierw narysuj każdą postać w jej kółku. Potem narysuj w ramkach swoje ulubione chwile z bajki.

				
Mateusz POLSKA	**Cha-cho** HISZPANIA	**Habibi-bibi** JORDANIA	**Salo-malo** UKRAINA	**Król Olivo** ZIEMIA

1 **Narysuj Mateusza i Cha-cho, jak budują statek Puszkę ze starych rzeczy!**

2 **Narysuj szarą planetę i Muzeum Ostatniego Drzewa.**

3 **Narysuj smutnego króla Salo-malo i walącą się wieżę z klocków przyrody.**

4 **Narysuj, jak wszyscy sadzą nowy las, a Puszka leci z nasionami w kosmos!**

Pomysł na bajkę stworzyli uczestnicy wymiany młodzieżowej (ludzie). Projekt graficzny i ilustracje powstały przy pomocy sztucznej inteligencji (AI).